

[Boligministeren]

til byggeregnskabet andrager i Aldersrogade ca. 2 pct., medens den tilsvarende stigning i Heimdalsgadebyggeriet er på ca. 2,85 pct.

Egon Weidekamp

Spm. nr. S 948

Til *boligministeren* (26/3 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren fastholde, at overenskomsten mellem Lejerbo og Axel Juhl-Jørgensen om byggeri i Aldersrogade er en bindende kontrakt/aftale?«

Begrundelse

Der henvises til Ekstra Bladets oplysninger den 26. marts 1987. Det fremgår heraf, at det er meget afgørende i sagen, hvorvidt den aftale/overenskomst, som i 1981 blev indgået mellem Lejerbo og Axel Juhl-Jørgensen om byggeri i Aldersrogade, var bindende for parterne.

Ifølge Ekstra Bladet har Axel Juhl-Jørgensen oplyst, at overenskomsten var en »hensigtserklæring«. Ministeren har derimod i Folketingets spørgetid oplyst, at der forelå en bindende aftale mellem Lejerbo og Axel Juhl-Jørgensen.

Svar (1/4 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

I forbindelse med meddelelse af tilsagnet til byggeriet i Aldersrogade fandt Boligstyrelsen, at den overenskomst, der var forelagt, opfyldte betingelserne for at fravige Byggestyrelsens cirkulære af 6. januar 1983 om udbud af bygge- og anlægsarbejder.

Spm. nr. S 953

Til *miljøministeren* (26/3 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren slå fast, at der ikke kan blive tale om at slække på den tidsramme for landbrugets opfyldelse af kravene om reduktion af kunstgødningsforbruget, som er fastlagt i dagsordenen af 18. februar 1987?«

Begrundelse

Dagsordenen af 18. februar 1987 var ikke nogen god dagsorden. Den udsatte spørgsmålet om indførelse af bindende indgreb over for landbrugets kunstgødningsforbrug til 1990. Først i 1990 vil der kunne indføres et miljøgebyr, hvis forbruget af kunstgødning ikke falder tilstrækkeligt ad frivillighedens vej. Men nu antydes det med udtalelser fra folketingsmedlem Erik Holst i Jyllands-Posten den 26. marts 1987, at Socialdemokratiet måske vil gå med til en endnu længere frist for landbrugets overholdelse af kravene. Der tales om fem år.

Imidlertid er der jo vedtaget en dagsorden. Og hvor meget man end kan beklage, at den ikke var vidtgående nok, så er regeringen i hvert fald i den situation, at den skal sikre, at dagsordenen efterlever til punkt og prikke.

Svar (1/4 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Regeringen vil selvfølgelig efterleve dagsordenen D 34 fuldt ud. Det fremgår af D 34, at regeringens handlingsplan skal ændres på en række punkter, hvorfor den henvises til behandling i miljø- og planlægningsudvalget med henblik på afgivelse af beretning inden 1. maj 1987.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Første behandling af lovforslag nr. L 224:*

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, af lov om indeksregulerede realkreditlån og af lov om realkreditinstitutter. (Valgfrihed mellem indeksslån og nominallån m.v.).

Af boligministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 1/4 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil starte med at sige, at Socialdemokratiet vedkender sig aftalen om løsning af likviditetsproblemet, og derfor havde vi egentlig gerne set, at den del af lovforslaget var blevet fremsat som et selvstændigt forslag, for de andre dele af forslaget – dvs. re-

[Lissa Mathiasen]

alrentefritagelsen og de midlertidige ungdomsboliger – har vi ingen lod eller del i. Det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at vi ikke kan gå ind for og eventuelt støtte dem. Det vil i høj grad afhænge af de oplysninger, vi får under udvalgsbehandlingen, og selvfølgelig også af boligministerens imødekommenhed over for eventuelle ændringer.

Men de forhold gør altså, at Socialdemokratiet under udvalgsbehandlingen, såfremt det viser sig, at vi ikke kan støtte forslaget i dets helhed, vil forbeholde sig ret til at kræve og naturligvis også vil forvente, at både de Radikale og regeringspartierne er parate til at tilslutte sig, at den del, der er indgået aftale om, udskilles som en selvstændig del.

Jeg skal ikke sige meget om realrentefritagelsen, kun, at der nok er et par ender, som vi godt vil kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Afsnittet om de midlertidige ungdomsboliger virker på mange måder og punkter fornuftigt og rigtigt. Vi er enige i, at der skal være vide rammer for mulighederne i sådan et forsøg. Vi synes også, det er meget vigtigt, at der her åbnes mulighed for at afprøve nogle af de løsningsmodeller, som de unge selv har foreslået. Men det er nok begrænset, hvor meget man kan forvente at få ud af en analyse kun ét år efter; vi kan måske få at vide, hvad fonden har lavet i forbindelse med de projekter eller projekttyper, som er gennemført, men jeg tror, at et år er for kort tid til egentlig at vurdere resultaterne, medmindre det er gået rivende galt – ikke mindst når man tænker på, at forløbene formentlig kun har været i gang maksimalt ½ år.

Jeg vil også godt sige, at resultatet af dette forsøg meget afhænger af de personer, som kommer til at sidde i fonden, og deres evne til at formidle kontakten til de unge. Derfor skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi er meget interesserede i og vil bede boligministeren om at oplyse, hvilke personer der søges udpeget til fonden, og at vi finder, at det er af afgørende vigtighed, at personer udpeget af de unges organisationer får en stærk placering. Men det er også noget, som vi vel må kigge på under udvalgsarbejdet.

Endelig skal jeg om valgfriheden og løsningen heraf sige, at vi som sagt står ved aftalen, men det skal på den anden side ingen hemmelighed være, at vi hellere havde set en permanent løsning end denne 5-års løsning,

som havde bevaret indeksbelåningen, og som tog fat om det egentlige problem, nemlig likviditetsproblemet, en boligydelseslignende model, hvor der var ydet likviditetslån til ejerne mod pant i ejendommen. Men vi må erkende, at det ikke var muligt at samle et bredt flertal for det, og afgørende har det så herefter været for Socialdemokratiet, at lejerne fik en huslejeudvikling som ved indeksbelåningen, altså at statens og kommunernes udgifter ikke blev forøget, så det under denne spareivrige regering kunne bruges til at nedsætte byfornyelsesaktiviteten, samt at Grundejernes Investeringsfond trods sin medvirken her ville være i stand til at opfylde de forpligtelser, den i øvrigt har, og som jo i væsentligt omfang kommer lejerne i det private byggeri til gode. De punkter har vi såvel fra boligministeren som fra Grundejernes Investeringsfond fået en redegørelse for, og der skulle foreligge en garanti for det.

Der er dog to forbehold, som vi har taget over for denne aftale, og som vi har meddelt ministeren. Vi har ikke kunnet give tilsagn om at medvirke til, at kommende kommunale byfornyeede ejendomme skal kunne sælges til private, såfremt de ikke efter et år er overdraget til lejerne som andelsboliger og herefter finansieres med rentesikrede nominallån. Vi har i hvert fald sat spørgsmålstegn ved det, for vi er ikke helt sikre på fornuften i det forslag i relation til ønsket om at få de flest mulige ejendomme til at overgå til andelsboliger og almennyttige andelsboliger. Hvordan det vil påvirke prisen, er også noget, som vi synes der skal ses nærmere på under udvalgsarbejdet.

Det sidste af ministerens forslag drejer sig om, at ministeren ikke skal kunne bringe betaling af afdragsbidrag til ophør. Den del af forslaget vender vi os direkte imod. Det er normal praksis overalt i støttelovgivning, at støtten kan bringes til ophør, hvis ejendommens økonomi forbedres, og det mener vi også fortsat bør være gældende. Uanset hvem der har forlangt det, kan vi i hvert fald i Socialdemokratiet ikke acceptere, at ministeren på denne måde foruddiskonterer alene til de private udlejerens eventuelle fordel.

Jeg skal med disse korte bemærkninger sige, at vi går positivt ind i udvalgsarbejdet og selvfølgelig håber på forståelse for visse justeringer af lovforslaget.

Agnete Laustsen (KF):

Boligministerens forslag rummer som for sagt flere ingredienser, af hvilke jeg på de Konservatives vegne – og jeg taler også på Kristeligt Folkepartis vegne – vil vælge at lægge størst vægt på den, der vedrører den private byfornyelse, et problem, vi har drøftet, lige siden den tidligere boligminister fremsatte lovforslag herom i 1984.

Jeg er ked af, at dette forslag ikke blev vedtaget. Det var et enkelt og ukompliceret forslag, der gav mulighed for at vælge frit mellem indeksslån og andre lån, når en ejer ville sanere eller byforny sin ejendom, og det ville have medført, at der også fra privat side var kommet gang i byfornyelsen.

Der viste sig under behandlingen ikke flertal for forslaget. Det er næppe nogen hemmelighed, at det skyldtes den huslejevforhøjelse, det ville medføre – om end denne aldrig ville blive større, end at den ville svare til det lejedes værdi – og dermed blev hele den private byfornyelse sat i stå i nu 2½ år.

Mange mere eller mindre gode forslag til en løsning har krydset ministerens bord siden da, og jeg må sige, at det er glædeligt, at vi, især grundet på medvirken fra Grundejernes Investeringsfond, nu langt om længe har fået et udspil, som forhåbentlig kan løse den gordiske knude og åbne for ny byfornyelsesindsats.

Jeg vil ikke påstå, at dette forslag er enkelt. Det lader åbenbart til at være en umulighed inden for boliglovgivningen, men hvis det både kan løse ejernes likviditetsproblemer, neutralisere lejernes boligudgifter og sikre, at statens udgifter ikke stiger væsentligt, må vi jo leve med et ret kinesisk system.

Jeg synes i øvrigt, at det er naturligt for Grundejernes Investeringsfond at medvirke til en løsning af denne store og påtrængende opgave. Der står jo, grundet på de lovmæssige bindinger af midler fra grundejerne, en stor kapital i fonden, og jeg synes, det er hensigtsmæssigt, at en del indskydes til byfornyelse, uden – og det er naturligvis en forudsætning – at fondens øvrige aktiviteter nedskæres.

Lovforslagets anden del – lad mig kalde det det – vedrører oprettelsen af en fond, der skal kunne fremskaffe midlertidige boliger til unge, og det er jo nok lidt mere kontroversielt. Fra konservativ side vil vi lægge afgøren-

de vægt på, at der er tale om et forsøg, og at vi nøje må følge, hvordan dette forsøg udvikler sig, så vi senere kan tage stilling til, om det skal fortsætte.

Jeg vil også straks pointere, at der ikke, som det er udlagt af visse aviser, er tale om at legalisere BZ-bevægelsen og opfordre til udvikling af denne bevægelse. Hvis det havde været tilfældet, ville vi aldrig være gået med til det, idet vi på det skarpeste må tage afstand fra de ulovligheder og overgreb mod såvel offentlige myndigheder som helt sagesløse mennesker, visse elementer i BZ-bevægelsen udfolder, ulovligheder, som intet har at gøre med at give udtryk for et boligbehov.

Vi kan, om end med betænkelighed, støtte det forslag, boligministeren her har fremsat, og den utraditionelle måde, hvorpå man vil søge at skaffe unge nogle mildertidige boliger, hvor de selv får mulighed for at bestemme, hvorledes driften og økonomien i ejendommen skal hænge sammen, og hvor bygge-, leje-, og lignende lovkrav for en stor del er sat ud af kraft.

Der står jo af forskellige mere eller mindre gode årsager en række ejendomme tomme i en periode, og kan det lade sig gøre at anvende disse lokaliteter på en fornuftig måde – og langt de fleste unge er heldigvis fornuftige – synes jeg, vi skal prøve, og så kan vi også acceptere, at de 5 mill. kr., som er afsat på finansloven, anvendes til køb eller leje, eventuelt suppleret med private midler.

Fondens vedtægter skal godkendes af Boligministeriet. Det giver en vis sikkerhed for, at man, inden forsøget starter, kan få klarlagt i mere præcis form, hvilke opgaver fonden skal løse, og jeg vil i denne forbindelse lægge vægt på, at det meget klart og utvetydigt bør fastsættes, at indgåede aftaler skal respekteres, herunder det meget væsentlige, at et lejemål skal ophøre, når ejendommen skal overgå til anden brug, eventuelt nedrivning.

Vi havde helst set, at problemet med tomme huse var blevet løst ved, at husene hurtigere end nu var blevet rømmet, og at boligproblemerne blev løst mere traditionelt ved bygning af ungdomsboliger, men indtil dette kan opfyldes, vil vi, om end med betænkelighed, støtte lovforslaget.

Bente Nielsen (V):

[Bente Nielsen]

Som allerede omtalt består lovforslaget af flere elementer. Jeg skal her nøjes med at komme med nogle principielle bemærkninger om de to hovedelementer i forslaget.

Det første, forslaget om valgfrihed mellem indekslån og normallån ved gennemførelse af sanering og byfornyelse i den private udlejningsmasse, løser jo et gammelt problem, som har været diskuteret adskillige gange siden 1984. Jeg er glad for, at vi nu kan få løst problemet, så vi kan få gang i byfornyelsen også i den del af boligsektoren. Vi kan altså få løst problemet med ejernes likviditetstab i forbindelse med indekslåene, og samtidig vil jeg gerne understrege, at den løsning, der her er foreslået, betyder, at hverken det offentlige eller lejerne pålægges øgede udgifter. Men pengene til ordningen skal jo komme et sted fra, og det er derfor glædeligt, at Grundejernes Investeringsfond har været villig til i hvert fald midlertidigt at træde til med det manglende beløb.

Den anden del af lovforslaget, som jeg skal kommentere her, angår de midlertidige ungdomsboliger. Det finder jeg i og for sig er en ny og spændende nyskabelse i boligpolitikken. Jeg finder det fornuftigt, at man opretter en fond, der skal fremskaffe midlertidige ungdomsboliger, og som får vide rammer for, hvordan aftaler med lejerne skal udformes, og hvordan penge til formålet kan fremskaffes. Herved bliver der jo mulighed for at få afprøvet nogle af de forslag, som de unge selv er fremkommet med, og der bliver også mulighed for at få brugt nogle af de penge, som private og organisationer gerne vil stille til rådighed for løsningen af ungdomsboligproblemet.

Det er mit håb, at man ud fra de konkrete forsøgsprojekter, der her bliver tale om, måske kan hente lidt inspiration til den fremtidige politik på området, og jeg kan derfor også på Venstres vegne gå ind for den del af forslaget.

Ruth Olsen (SF):

SF erkender, at de nuværende regler forhindrer en reel byfornyelsesindsats i den private udlejningssektor, og at der derfor må skabes en bedre gulerod til at motivere ejerne til at byforny, men vi er ikke sikre på, at dette lovforslag er den rigtige gulerod, eller at loven vil få den ønskede effekt.

Problemet er jo i virkeligheden et skattepolitisk problem, som burde have været løst ved at gøre den del af lejeindtægten, der modsvarer indekstillaet, skattefri mod så til gengæld at beskatte ejendommens værditilvækst, når den kapitaliseres ved salget. Det har før været diskuteret, har jeg hørt, og derfor kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvorfor Socialdemokratiet og de Radikale i sin tid frafaldt den løsning. Den her foreslåede løsning går jo bare tilbage til den ordning, hvorefter det offentlige tilskud kan kapitaliseres af ejerne, og det er SF som bekendt ikke tilhænger af, men vi erkender som sagt, at problemet skal løses, og vi vil i udvalget se på, om denne model virkelig skulle være den eneste politisk mulige nu. SF så helst, at de offentlige midler, vi bruger til at motivere og realisere byfornyelsen, på en eller anden måde i sidste ende gavnedes lejerne i stedet for ejerne og f.eks. gjorde det nemmere for lejerne at overtage deres ejendom på andelsbasis, men vi er i det mindste godt tilfredse med, at Grundejernes Investeringsfond slipper nogle flere penge til byfornyelsen.

Den anden del af lovforslaget vedrører etablering af en fond på 5 mill. kr. til fremskaffelse af midlertidige boliger til unge. Vi beklager selvfølgelig, at det er nødvendigt at lave sådan nogle lappeløsninger, men eftersom der mangler ungdomsboliger i så høj grad, er dette forslag dog bedre end ingenting, og derfor vil vi godt støtte den del af lovforslaget.

Det er imidlertid vigtigt, at denne fondsbestyrelse består af ungdomsrepræsentanter, og derfor vil jeg godt spørge ministeren, hvordan han har tænkt sig at sammensætte denne fondsbestyrelse; BZerne ved vi jo godt ikke kunne finde på at sætte sig ind i sådan en statsfondsbestyrelse, så dette forslag løser ikke noget med hensyn til, hvad BZ-bevægelsen ønsker, men flere ungdomsboliger har vi da altid brug for.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg læse hans ordførtale i forbindelse med byfornyelsesloven op.

Dette lovforslag markerer noget så usædvanligt som to glædelige begivenheder på én

[Dagmar Mørk Jensen]

gang. For det første er det afslutningen på noget i retning af tre års uafbrudte anstrengelser for at løse likviditetsproblemer for byfornyelsen i den private udlejningssektor, og for det andet kommer der nu langt om længe realiteter bag det initiativ, som Det Radikale Venstre tog sidste efterår for at udnytte nogle af de mange tomme ejendomme, ikke mindst i København, som midlertidige boliger for unge. Begge dele hilser vi med stor tilfredshed fra radikal side.

Det er noget af en gordisk knude, man har hugget over med det foreliggende forslag til finansieringsregler for den private byfornyelse. Sammenlignet med det herostratisk berømte forslag nr. L 70 var opgaven at sikre såvel uændret økonomi for lejerne som uændrede statsudgifter og derudover at gennemføre forbedringer for de private ejere. I tilgift skulle man så både bevare indeksslånsordningen og sikre ejerne muligheden for at vælge nominallån i stedet for indeksslån.

Det er uægtelig en stor mundfuld, og det er ikke mærkeligt, at det har taget lang tid, men efter alt at dømme er opgaven faktisk blevet løst. På tegnebrættet indfried modellen de krav, som er stillet til den. Der kan naturligvis under udvalgsarbejdet vise sig behov for at justere tekniske detaljer, men grundstrukturen ligger fast. I perioden frem til revisionen i 1992 må vi så iagttage, om praksis svarer til forventningerne.

Initiativet til de midlertidige ungdomsboliger tog regeringen og Det Radikale Venstre allerede hul på i december i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Her aftales det, at der i 1987 skulle afsættes 5 mill. kr. på finansloven med henblik på at starte forsøg med sådanne alternative ungdomsboliger.

Siden da er der opnået enighed om at oprette en fond, hvor beløbet, forhåbentlig sammen med andre midler, kan anvendes til at skaffe flere ungdomsboliger. Fonden skal ledes af en bestyrelse på 3-5 medlemmer, og det skal være personer, der nyder tillid i brede kredse, men som samtidig forstår nødvendigheden af at tage utraditionelle midler i brug for at løse de unges boligproblemer.

For nogle unge er de traditionelle ungdomsboliger simpelt hen et for bureaukratisk tilbud. De unge bør selv kunne være med ved indretningen af deres bolig, og i det nye tilbud skal de meget langt selv kunne afgøre, hvordan de daglige beslutninger skal træffes.

Samtidig bliver boligudgiften overkommelig, idet det er tanken, at der alene skal betales for de direkte omkostninger til el, gas, varme osv.

Det er vigtigt at understrege, at dette initiativ ikke er en erstatning for de nuværende ungdomsboliger. Det er et alternativ, og det er et forsøg. Det drejer sig ikke om permanente, men om midlertidige ungdomsboliger, hvor standarden blot er lavere. Det burde imidlertid være et godt tilbud til de mange unge, der har reelle boligproblemer, og hvis behov vi kun vanskeligt kan dække gennem nybyggeri.

Samtidig er det en vej til at undgå problemer med de mange tomme ejendomme og til at bevare ejendommene i en bedre vedligeholdelsestilstand, indtil de skal indgå i en sanerings- og byfornyelsesplan.

Der er således både gode politiske og gode økonomiske argumenter for lovforslaget, og som det fremgår, kan vi fra radikal side love lovforslaget en positiv behandling.

Birgith Mogensen (CD):

Udlejere af private udlejningsejendomme har i forbindelse med gennemførelse af byfornyelsesprojekter haft store likviditetsmæssige problemer på grund af indekssfinansieringssystemet. Det har været velkendt gennem flere år og har medført, at byfornyelsen på dette område mere eller mindre har været gået i stå.

Det er også kendt, at der nu i flere år har været arbejdet med at finde en løsning på problemet, og at der allerede i 1984 forelå et forslag om valgfrihed mellem indeksslån og almindelige realkreditlån, men dette forslag kunne desværre ikke samle flertal i Tinget.

Det lovforslag, som ministeren nu har fremsat, har formentlig løst alle problemer, både for udlejer, for lejer og for statskassen. Derfor kan vi fra CDs side give fuld tilslutning.

Også den del af lovforslaget, der vedrører forsøget med etablering af midlertidige boliger til unge, synes vi er positiv. Også her er der tale om et aktuelt problem, hvor den foreslåede fonds virksomhed forhåbentlig vil kunne medvirke til at løse visse af de unges boligproblemer.

Pia Kjærsgaard (FP):

[Pia Kjærsgaard]

Da ministeren tiltrådte, lovede han, så vidt jeg kan huske, en forenklet boliglovgivning, men de lovforslag, som ministeren har fremsat fra sin tiltræden og til nu, har faktisk ikke været særlig enkle, i hvert fald ikke efter vores opfattelse, og jeg kan forstå på de øvrige ordførere, at de egentlig også synes, dette har været et temmelig besværligt lovforslag at læse.

Det kunne egentlig være interessant at høre, om ministeren har forhørt sig i Statens Informationstjeneste om, hvorledes det vil være muligt at lave en eller anden OBS-udsendelse om dette kaudervælsk, som Folketinget er blevet præsenteret for.

Samtidig forstår man udmærket godt alle de bemyndigelser, der er i det, for det vil være umuligt at specificere alle de tænkte og utænkte situationer, som dette lovforslag drejer sig om.

Hvis vi nu skal tage det meget enkelt, så går forslaget faktisk ud på, at man har fundet ud af, at private grundejere er blevet tilsidesat i forbindelse med byfornyelses- og saneringsprojekter og derved har fået et likviditetsunderskud.

Det vil man prøve at råde bod på, og hvordan gør man så det? Gør man det ved at frigive lejen, således at de kan få dækning for deres udgifter? Nej, man gør det på den traditionelle måde, som man plejer at gøre det i dette Folketing: man sætter statstilskudene op i stedet for at fjerne dem, der er, og lade markedet bestemme lejen og så finde ud af, om der var nogle lejere, som havde brug for støtte fra staten, og så give dem et direkte tilskud.

Det havde været til at forstå for lejerne og for alle os andre, det havde været til at forstå for grundejerne, og det havde givet en meget, meget bedre økonomisk oversigt over, hvad dette kom til at koste, end det, vi nu har på bordet.

Ministerens siger i bemærkningerne til lovforslaget, at for det første skal det løse likviditetsproblemerne ved sanering og byfornyelse i private udlejningsejendomme. En anden del af forslaget skal give midlertidige boliger til unge.

Her gør man faktisk, som man gør i det første forslag. En masse BZere har irriteret de etablerede partier i Danmark ved at foretage en masse ulovligheder. I stedet for at gribe ind over for ulovlighederne og sørge

for, at de hører op, gør man det stik modsatte: man lovliggør. Og det er helt karakteristisk for den måde, man lovgiver på her i Folketinget.

Vi synes faktisk, det er en skandale, og der er ikke noget at sige til, at befolkningen mister enhver tro på, at det, der laves herinde, vil give en fornuftig løsning.

I bemærkningerne siger ministeren også, at forskellige skattemæssige løsningsmuligheder har været overvejet, men at en løsning gennem en ændring i skattelovgivningen modvirker regeringens forenklingsbestræbelser på dette lovområde. Disse forenklingsbestræbelser er gået den anden vej. Vi har set skattereformen, som er komplet uforståelig, selv for hærdede revisorer.

Landets kommuner og ligningsmyndigheder sidder i øjeblikket og ryster på hovedet, og der er i hvert fald ikke nogen skatteborgere, der forstår det. Det er åbenbart det, regeringen kalder forenklingsbestræbelser, og grunden til, at dette forslag er så indviklet, er altså, at man ikke må gøre skattelovgivningen mere besværlig, end den allerede er. Jeg kan kun sige til ministeren, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre, ikke engang hvis ministeren havde haft hr. Lykketoft som støttepædagog.

Ministeren nævner, at Grundejernes Investeringsfond nu skal medvirke til at lette likviditetsproblemerne i den private sektor. Fremskridtspartiet har jo, siden vi kom i Folketinget, gang på gang foreslået forskellige boligministre og skatteministre, at man ophævede Grundejernes Investeringsfond. Der er ingen som helst rimelighed i disse forskellige fondsdannelser, som skal have en eller anden bestyrelse, som givetvis bliver en pampbestyrelse, som det er alle mulige andre steder, og så er Fremskridtspartiet faktisk ligeglad med, om det er ATP-huset, Den Sociale Pensionsfond eller Grundejernes Investeringsfond. Vi er lige meget modstandere af dem alle sammen.

Nu skriver man her, at på grund af alle de midler, der i tidens løb er kommet ind i Grundejernes Investeringsfond, har man kunnet konsolidere sin egenkapital i et omfang, der forudsat uændret lovgivning gør det muligt for den at medvirke til at mindske ejernes likviditetsproblemer ved at dække en del af udgifterne.

[Pia Kjærsgaard]

Det vil med andre ord sige, at de mennesker, der bor i Jylland, og som har været med til at poste penge i Grundejernes Investeringsfond, som de ikke har kunnet få nogen som helst gavn af, men som bare skulle stå der i årevis, nu skal til at betale tilskud til, at man kan boligforbedre og sanere i Københavnsområdet.

Vi synes også, der er et interessant afsnit på side 8 i bemærkningerne i anden spalte, hvor der står: »Foruden i private udlejnings-ejendomme kan der også i kommunale ejendomme, som inden et år efter forbedringsarbejdernes afslutning afhændes til en privat udlejer, optages nominallån med ydelsesbidrag.« Jeg ved ikke, om boligministeren forudsætter, at Københavns Kommune bl.a. vil begynde at sælge nogle af sine ejendomme. Hvis det er det, der ligger i forslaget, synes vi, at ministeren skal have en stor tak for, at han tog det med.

Som ministeren allerede har forstået, kan han nok ikke forvente, at Fremskridtspartiet vil støtte dette lovforslag, men vi vil være med til at afdække – og det mener vi faktisk helt seriøst, ligesom jeg også tror, at de øvrige ordførere mener det – at der skal et særdeles grundigt arbejde til i boligudvalget, for forslaget er simpelt hen så uforståeligt, at det selv ved en ganske nøje granskning ikke har været muligt at sætte sig ind i alle konsekvenserne.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg kan godt forstå, at fru Pia Kjærsgaard glæder sig til et grundigt arbejde i boligudvalget. Det kunne hun også godt trænge til, for tilsyneladende har hun overhovedet ikke læst dette lovforslag, endsi- gendest forstået intentionerne i det.

Når fru Pia Kjærsgaard herfra kan sige, at dette forslag lovliggør BZ-bevægelsen, tyder det på, at det eneste kendskab, fru Pia Kjærsgaard har til den del af lovforslaget, er de – som jeg allerede påpegede det i min tale – forkerte overskrifter i visse aviser, der tror, at det har noget som helst med det at gøre.

Jeg ville have troet, at fru Pia Kjærsgaard, som ellers sætter sig godt ind i tingene, havde prøvet at læse dette så grundigt, at hun kunne se, at det, der siges i dette forslag, er: der er unge mennesker, som vi kan hjælpe

ved at lave en utraditionel boligløsning, hvor, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, aftalerne skal overholdes. Jeg sagde også, at hvis dette ikke bliver tilfældet, vil vi ikke være med til et sådant forsøg mere. Det, vi gør nu, er, at vi prøver at se, om vi kan løse både problemet med nogle tomme huse og nogle unge menneskers – ikke BZeres – boligproblemer. BZernes problem er ikke boliger, fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Agnete Laustsen siger, at jeg nok har et andet forhold til BZere end f.eks. fru Agnete Laustsen. Jeg bor ikke i Københavns Kommune, men jeg er sikker på, at både den konservative gruppe i Borgerrepræsentationen og fru Agnete Laustsen har et andet forhold til BZere, end jeg har, og det er jeg egentlig ikke særlig ked af.

Fru Agnete Laustsen har ret, når hun siger, at der ikke er meget af det her, som man fuldt ud forstår. Jeg gjorde det også helt klart i min ordførertale, at dette lovforslag er så snirklet, så kringlet og så kroget, at der er vældig meget i det, som jeg ikke fuldt ud forstår, men da jeg hørte fru Agnete Laustsens ordførertale, fik jeg den opfattelse, at det gjorde fru Agnete Laustsen heller ikke, så det kan vi vel ikke være så uenige om.

Vi har åbenbart også hver sin opfattelse af, hvad lovforslaget betyder for BZerne, men jeg vil godt – og her vil jeg henvise til andre områder i lovgivningen, som både berører Københavns Kommune og Folketinget – vædde på, at det er mig, der i sidste ende får ret i min opfattelse af dette lovforslag med hensyn til BZerne; jeg tror faktisk, den er rigtigere end fru Agnete Laustsens.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Vi skal ikke gøre denne debat til en BZ-debat; det er den for god til. Men jeg vil meget gerne stille et spørgsmål, når fru Pia Kjærsgaard siger, at vi to har et forskelligt forhold til BZ-bevægelsen. Vores parti, Det Konservative Folkeparti, går ud fra, at BZ-bevægelsen er en ulovlig bevægelse, som vi på enhver måde vil bekæmpe, og så vil jeg

[Agnete Laustsen]

gerne have at vide: hvad er fru Pia Kjærsgaards holdning?

(Kort bemærkning)

Pia Kjærsgaard (FP):

Man bekæmper med dette lovforslag ikke BZ-bevægelsen, som åbenbart både jeg og fru Agnete Laustsen ønsker at bekæmpe, og jeg vil godt, som jeg sagde i mit forrige indlæg, vædde på, at udviklingen viser, at det også i denne sag bliver Fremskridtspartiet, der får ret. Man gør nemlig intet fra Folketingets side.

Så siger fru Agnete Laustsen, at dette ikke skal være en BZ-debat. Nej, men det var faktisk ikke mig, der lagde op til det. Der er andre ordførere end mig, der har været inde på BZ-problemet i forbindelse med lovforslaget, og det synes jeg faktisk også det fortjener. Man tror fra regeringspartierne side med boligministeren i spidsen, at man kan løse BZ-problemet i København med dette forslag, men det kan man bare ikke. Man lovliggør tingene, ligesom man gjorde det med Christiania.

Albrechtsen (VS):

Det var en meget interessant lille debat at overvære mellem Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet om nogle ret principielle ting. Jeg håber, det var en fortællelse, når fru Agnete Laustsen brugte udtrykket »en ulovlig bevægelse«. Jeg håber ikke, hun mener, at BZ-bevægelsen er en ulovlig bevægelse. Jeg håber, at hun personligt har den opfattelse, at det kan være ulovligt f.eks. at besætte et hus, det skal jeg ikke anfægte, men derfor bliver en bevægelse som sådan jo ikke ulovlig. Det er et meget uheldigt udtryk, det håber jeg fru Agnete Laustsen er klar over. Det ville kunne få vidtrækkende konsekvenser at bruge et sådant udtryk, men det mener jeg nu også vi alle er klar over.

Så er der noget andet principielt, som jeg også gerne vil sige at jeg undrer mig lidt over, nemlig at Fremskridtspartiet her kan stå og påberåbe sig, at nu foregår der noget ulovligt, og så må man gribe ind, for det kan man simpelt hen ikke have. Mig bekendt er der andre anliggender, hvor Fremskridtspartiet mener, det er mere eller mindre berettiget og demokratisk forsvarligt at benytte ulovlige aktionsmetoder. Jeg kan da huske noget om

nogle parabolantenner, og dér var det vist nogle andre principielle betragtninger, der var inde i billedet fra Fremskridtspartiets side.

Jeg skal ikke komme med nogle skråsikre synspunkter, sådan som fru Pia Kjærsgaard er i stand til det ud fra den synsvinkel, som nu lige passer. Jeg vil blot i al stilfærdighed sige, at nogle gange kan det altså være berettiget at bruge aktionsmetoder, som vel ikke er strengt lovlige – f.eks. at besætte et hus – men som i hvert fald er demokratisk fuldt ud forsvarlige og må kaldes ikkevoldelige midler, i lighed med hr. Dohrmanns lille aktion med parabolantennen. Jeg synes, man skulle holde op med det pjat og i stedet acceptere, at i et demokratisk samfund vil der til stadighed på grænserne af det lovlige finde aktioner sted, som er både nyttige og fuldt ud forsvarlige som også BZernes. Og hvis man så finder, at der med dette lovforslag sker en lovliggørelse, en anerkendelse af det, BZerne har gjort – og det er muligt, at fru Pia Kjærsgaard har ret i det – synes jeg, det er aldeles storartet.

Jeg vil gerne lykønske regeringen med, at man er nået til det punkt og den erkendelse, at der her er en bevægelse, hvis ret til at være her på den måde, den nu er her på, fuldt ud må anerkendes.

Så vidt om det principielle.

Men jeg vil nok sige, at når man kommer ind til det konkrete indhold i det forslag, som Det Radikale Venstre og regeringen nu har fået strikket sammen, er det jo faktisk en mager krikke, man tilbyder BZerne. Der er lige kommet en undersøgelse, der viser, at der er 1.400 tomme boliger, og der kommer ikke ret mange ungdomsboliger ud af de foreslåede 5 mill. kr., må man nok se i øjnene. Derfor er det da godt nok, at man kommer lidt i gang, men jeg synes ikke helt, det berettiger til den store presseoffensiv eller medie-kampagne, som Det Radikale Venstre har udfoldet for at høste noget goodwill på denne sag. Man havde måske været bedre tjent med at holde en lidt lavere profil af hensyn til sagens konkrete indhold.

Men det kan jo være, at lovforslagets bestemmelse kan danne udgangspunkt for noget, som bliver noget mere omfattende, formentlig ret hurtigt, og det vil jeg opfordre til at man i udvalget koncentrerer sig om.

[Albrechtsen]

Et enkelt spørgsmål til Det Radikale Venstre. Der er jo i bemærkningerne mestendels en opregning af, hvilke rettigheder de unge, der kommer til at bo i disse midlertidige ungdomsboliger, ikke får, men der er ikke ret meget om, hvordan denne fondsbestyrelse konkret skal fastsætte de rettigheder, som de unge skal have. Vil det blive på et grundlag, BZerne vil kunne acceptere?

Jeg kan se, at den radikale ordfører ikke har lejlighed til at høre efter på nuværende tidspunkt, men jeg vil godt stille partiet det spørgsmål: er dette noget, der vil blive udfyldt på en måde, som BZerne vil kunne acceptere?

Den anden del af forslaget, om realkrediten, er vi imod. Det har jeg ved tidligere lejligheder begrundet, og jeg vil ikke gentage, hvad jeg dér har sagt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu er hr. Albrechtsen en særdeles diskussionslysten person, som altid bruger mindst halvdelen af sin ordførertid på at kommentere, hvad de andre ordførere har sagt.

Jeg vil godt spørge hr. Albrechtsen – det bliver jeg simpelt hen nødt til, når jeg bliver stillet over for sådan en påstand –: kan det, at man sætter en parabolantenne op ved sit private hjem, på nogen som helst måde sammenlignes med det, BZere gør, og som er en klart ulovlig demonstration, som skader andre mennesker? Dér må vi ligesom sætte grænsen, hr. Albrechtsen

Vi kan godt lave en BZ-diskussion ud af det her. Det synes jeg da er ganske udmærket, og det er egentlig også det, regeringen har ønsket med det her forslag. Det, det faktisk går ud på, er at redde disse »arme mennesker«. Det er det, regeringen gerne vil. Man vil ikke virkelig tage fat om det, men man gør det med det her lovforslag, så det kan vi da udmærket få en diskussion om. Det var måske på sin plads at tage en virkelig diskussion om det.

Jeg synes, det er for billigt og for letkøbt af hr. Albrechtsen at sammenligne, som han gør det her, og påstå, at BZ-aktionen ikke er en voldelig demonstration. Jeg synes sandelig, det er groft, må jeg sige. Prøv at spørge politiet i København, om det vil skrive under

på, at det ikke har noget med en voldelig demonstration at gøre!

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at fru Pia Kjærsgaard er blevet lidt fortørnet over mine bemærkninger. Det var sandelig ikke min mening at antyde, at man skulle til at slæbe hr. Dohrmann i fængsel, eller at han skulle have begået noget frygtelig alvorligt. Det var det slet ikke.

Jeg sagde bare, at Fremskridtspartiet har et lidt forskelligt syn på tingene, alt efter om det er noget, Fremskridtspartiet er involveret i. Det kunne også være, det var aktioner, som landmænd lavede. Det kan også være fuldt berettiget, at landmænd laver aktioner, og så tror jeg at Fremskridtspartiet vil støtte dem, selv om de måske ikke ligger lige på kanten af lovgivningen. Men det kan fru Pia Kjærsgaard jo komme op at dementere.

Og så er der altså BZerne, som vi andre støtter. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Fru Pia Kjærsgaard har bare en anden rettesnor for retsbevidstheden. Det må man jo bare konstatere. Det er gennemgribende hyklerisk.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de overvejende positive tilkendegivelser over for lovforslaget. Der er ingen tvivl om, at vi løser et akut og påtrængende problem, når det gælder byfornyelsen. Vi kan nu få nogle fornuftige fornyelsesplaner, der omfatter samtlige kategorier af byfornyelsesmodne ejendomme, uanset om de er privatejede eller offentligt ejede eller ejede af et saneringselskab.

Fru Lissa Mathiasen var inde på, hvor meget der kunne ændres i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Det, der ligger bag løsningsmodellen, er, at Grundejernes Investeringsfond går ind og finansielt dækker det tab, staten ville have haft, eller den merudgift, lejerne ville have haft.

I de forudsætninger ligger, at man ikke vil acceptere, at det lån, det indeksslån, der dækker tabsdelen, under nogen omstændigheder skal kunne bevæge sig ned i ejendommen, selv om ejendommens økonomi senere skulle tillade det. Jeg vil sige, at det er helt klart, at her ligger et tilsagn fra Grundejernes Investe-

[Boligministeren]

ringsfond på visse præmisser. Med hensyn til ønsket om, at man kunne diskutere det, vil jeg sige med det samme, at så falder tilsagnet fra Grundejernes Investeringsfond bort.

Hvilke personer der skal udpeges til bestyrelsen for fonden vedrørende midlertidige ungdomsboliger, er endnu ikke kendt. Det vil selvfølgelig blive forhandlet mellem de partier, der står bag lovforslaget.

Fru Agnete Laustsen var inde på det rigtige synspunkt, at det, det drejede sig om, var at begrænse antallet af tomme boliger overhovedet. Jeg vil godt tilkendegive, når Københavns Kommune nævnes, at der foreligger en aftale fra oktober 1986 om en ændret procedure, så man sikrer, at de ejendomme, som skal rives ned, eller som i bedste fald kan bevares, og som kan byfornys, står tomme i kortest mulig tid.

Jeg er nødt til at sige, at hverken parabol-snakken eller BZ-snakken hører hjemme i disse forslag. Hvis fru Pia Kjærsgaard mener, at der er noget komplekst i selve lovforslaget om finansieringsmodellen, må jeg sige, at det ikke bliver lettere af, at vi også skal til at løse problemer omkring parabolantennener og BZ.

Lovforslaget er egentlig ganske enkelt. Det kunne have været endnu mere enkelt, hvis man i sin tid i dette Folketing havde vedtaget lovforslag nr. L 70, hvorefter udlejeren havde valgfrihed mellem indekslån og nominallån. Det var der ikke flertal for. Begrundelsen er også reel nok, for hvis udlejeren valgte nominallånet, ville lejerne få en større husleje at betale end i forhold til en indekslånsløsning.

Det, dette lovforslag sikrer, er, som det også er sagt af flere af ordførerne, at lejerne ikke bliver berørt af, hvilken låneform udlejeren måtte vælge, at staten ikke bliver berørt, uanset hvilken låneform udlejeren måtte vælge, og at Grundejernes Investeringsfond bærer risikoen.

Det er vigtigt, at fru Pia Kjærsgaard gør sig klart, at det ikke blot er grundejerne på Sjælland, men også grundejerne vest for Storebælt, der anbefaler denne løsning.

Vi har måttet konstatere, at i storbykommuner som Århus, Ålborg og Odense og også i andre kommuner vest for Storebælt har man aktuelt problemerne med de privatejede udlejningsejendomme. Jeg vil herfra hilse med tilfredshed, at kommunerne har afstået

fra at bruge deres beføjelser til at gennemtvinge byfornyelsen og dermed gennemtvinge, at udlejerne fik et likviditetstab, og deri ligger også grunden til, at Grundejernes Investeringsfond har været interesseret i at gå ind i sagen. Man bruger midlerne til formålet, nemlig til forbedring af de ejendomme, som medlemmerne af Grundejernes Investeringsfond ejer.

Spørgsmålet om de midlertidige ungdomsboliger har sit udspring et eneste sted: er det muligt at anvende de ejendomme, der f.eks. i forbindelse med byfornyelsen står midlertidigt tomme? Er det muligt at bruge dem f.eks. til midlertidige boliger for unge og måske en kategori af unge, som ikke umiddelbart efterspørger andre boligtilbud? Hvis det er muligt, ja, så åbner vi for, at vi kan benytte disse ejendomme gennem denne fondsdannelse.

Jeg synes, det er mærkeligt, hvis man overhovedet kan forestille sig, at nogen vil afvise dette forsøg. Lad det dog komme an på en prøve! Forsøget går ikke ud på, som det er sagt, at legalisere ulovligheder. Vi ændrer ikke nogen politivedtægt med dette forslag. Det er altså et forsøg, der vil komme til at hvile på gældende love og regler.

Der kan være et spørgsmål om definitionen af kondemnabile ejendomme, om, hvorvidt vi kan bemyndige boligkommissionerne til at godkende en ejendom til midlertidig bolig, hvis den f.eks. kun er blevet saneret eller kondemneret som følge af manglende lys og luft. Der er altså ikke tale om at godkende ejendomme, der kan være brandfarlige eller på anden vis sundhedsfarlige, men ene og alene en mulighed for at udnytte tomme ejendomme midlertidigt. Jeg er overbevist om, at når forslaget får lov at gå sin vej gennem udvalget, vil stort set samtlige partier i dette Folketing kunne slutte op omkring det.

Til hr. Albrechtsen: det er ikke sådan, at de 5 mill. kr. skal måles isoleret. De 5 mill. kr. kan give mulighed for forsøget. I øvrigt er det bygget sådan op, at fondsbestyrelsens opgave også bliver at skaffe de flest mulige midler fra velgørende organisationer, institutioner og lign. Det er et statsbidrag, der er bragt til veje gennem det forlig, der er indgået mellem Det Radikale Venstre og regeringen om finansloven. Lad være ligesom at hænge intentionerne op på et beløb på 5 mill. kr.! Intentionerne er ene og alene: lad

[Boligministeren]

os finde nogle muligheder for at udnytte de eksisterende tomme boliger.

Jeg ser med fortrøstning frem til det arbejde, udvalget går i gang med.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg egentlig er lidt forundret over ministerens meget kategoriske afvisning af min lille indsigelse over for ministerens ønske om at ophæve adgangen til at bringe betaling af afdragsbidrag til ophør, såfremt ejendommens økonomi tillader det. Jeg er lidt skuffet over den meget kategoriske afvisning, fordi det ikke var med i aftalen og ikke har været nævnt under forhandlingerne. Det har vi også gjort gældende.

Derudover har jeg lidt svært ved at se rimeligheden i afvisningen, når det er en adgang, en mulighed, en beføjelse, ministeren har, såfremt man skønner, at ejendommens økonomi kan bære det. Det vil sige, at der ingen forpligtelse er til det, ministeren skal ikke gå ind. Jeg håber, at vi til trods for ministerens bemærkninger her i første omgang kan tage det op til overvejelse nok en gang.

Jeg er egentlig lidt ærgerlig over den måde, hvorpå hele debatten om ungdomsboligfonden har formet sig her i dag. Jeg synes, det er ærgerligt, at det skal gøres til en BZ-debat.

Jeg synes ikke mindst, det er ærgerligt på baggrund af de brede ønsker generelt hos ungdommen om alternative boformer. Jeg synes ikke, det er rimeligt pludselig at lave det til en så snæver diskussion. Jeg synes egentlig også, det er lidt ærgerligt, at udgangspunktet skal være, som ministeren sagde, de tomme ejendomme. Jeg synes egentlig, at vores udgangspunkt bør være et forsøg på at imødekomme nogle af de ønsker, der er kommet fra en bred gruppe unge, ikke mindst på baggrund af den meget store ungdomsboligmangel, der er.

Jeg er enig med hr. Albrechtsen i, at det er et tyndbenet forslag. Jeg er i den sammenhæng selvfølgelig lidt skuffet over, at ministeren ikke her vil give tilsagn om, at der er mulighed for at komme noget fyld på, så der kan blive nogle realiteter bagved. Jeg har en fornemmelse af, at det bliver mere til luft end til realiteter, hvis ikke der kommer mere på under udvalgsarbejdet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Uanset hvad boligministeren siger, når han forsøger ligesom at legalisere det her forslag – sådan opfatter jeg ministerens svartale – må jeg sige, at det her forslag betyder, at man skal til at lave endnu en fond, og at den skal have 5 mill. kr. i kapital. Der står, at fonden skal søge at rejse yderligere midler andre steder. Det kunne være interessant at få at vide af ministeren: hvilke andre tror ministeren vil være interesserede i at sætte midler i det her foretagende?

Jeg synes, at ministeren kom meget nemt om ved, hvem der skulle sidde i bestyrelsen. Det vil jeg godt svare ministeren på her og nu: det bliver repræsentanter for Boligselskabernes Landsforening, Lejernes Landsorganisation, Grundejernes Investeringsfond og Grundejernes Landsorganisation, et nyt pampervælde, et nyt pampperfond. Det tror jeg godt at ministeren allerede på nuværende tidspunkt er klar over. Hvem ellers kunne ministeren forestille sig at der kom til at sidde i bestyrelsen?

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan indse, at de boligproblemer, landet vitterlig har, kun bliver løst på én eneste måde, og så er det ligegyldigt, om det er ungdomsboliger, ældreboliger, private boliger eller almennyttige boliger. De løses ikke med disse snørklede og udviklede paragraffer. De løses kun på én bestemt måde: ved at frigive boligmarkedet og lade folk bygge, som bygge vil, og lade dem ordne det, som gerne vil gå ind i det.

Jeg synes, at boligministeren skulle gøre nogle af sine liberale tanker til virkelighed, mens han endnu er boligminister. Lad den frie konkurrence komme, så vi får nogle priser, der er til at betale for almindelige mennesker. Så må samfundet bare erkende en solidaritet med dem, som er mindrebedragede, ved i konkrete tilfælde at yde direkte støtte til dem.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil starte med at sige tak til fru Pia Kjærsgaard for udtalelserne om alt det gode, boligministeren skal gennemføre. Men jeg har skrevet under på at ville overholde grundloven, og deri ligger jo, at det er Folketinget, der lovgiver og dermed giver de be-

[Boligministeren]

føjelser, som boligministeren skal håndhæve og leve efter, og det agter jeg at gøre.

Jeg kan sige om stort set samtlige de forslag, fru Pia Kjærsgaard nævnte med hensyn til mulige medlemmer af fondsbestyrelsen, at jeg ikke kan forestille mig, at nogen af de nævnte vil blive repræsenteret i fondsbestyrelsen. Det bliver nok en snæver kreds af kendte, ansvarlige og forventet ansvarlige personer, hvor de politiske partier måtte have tillid til deres udøvelse af de muligheder, der ligger i loven.

Jeg vil godt sige til fru Lissa Mathiasen: man kan ikke udarbejde et lovforslag, der i bund og grund hviler på midler fra Grundejernes Investeringsfond, og hvor disse midler er stillet til rådighed for bestyrelsen på nogle betingelser, og så først sige ja tak til midlerne og efterfølgende lave betingelserne om. Derfor må jeg sige herfra: hvis man har et ønske om, at indeksslånene, der dækker tabsdelen, skal kunne bevæge sig ned i ejendommen, falder tilsagnet fra Grundejernes Investeringsfond bort. Det er en klar besked, boligministeren har fået, og den vil jeg holde mig efterrettelig i og med, at hele forslaget hviler på disse midler.

Med hensyn til, hvad der er nævnt om fondsbestyrelsens arbejde, er det rigtigt, at det er en rammelov. Den giver nogle bemyndigelser og nogle muligheder. Det ligger i, at ønsket er, at den bestyrelse, der bliver valgt, selv skal komme med udkast til vedtægter, selv skal anskueliggøre, hvordan man kan udnytte de muligheder, som loven, når den bliver vedtaget, giver. Heri ligger også en erkendelse af, at det jo godt kunne være, at de personer, man vælger til bestyrelsen, har lige så mange ideer – og lige så mange gode ideer – som boligministeren og Folketinget i sin helhed råder over. Det, man åbner mulighed for her, er: lad nu fondsbestyrelsen selv få lov til at anskueliggøre, hvordan man kan føre det ene ud i livet, ikke at legalisere BZ-bevægelsen, men at udnytte nogle boliger, som midlertidigt står tomme.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det, jeg anker over, er, at det er kommet med i teksten i og med, at det, som ministeren her siger, er en aftale, han har indgået med Grundejernes Investeringsfond, og altså

ikke en aftale, der er indgået mellem Grundejernes Investeringsfond og forligspartierne, dvs. regeringspartierne, de Radikale og Socialdemokratiet.

Derfor er jeg nødt til at sige: nuvel, vi kan lade det ligge til udvalgsarbejdet. Men jeg har her fra talerstolen tilkendegivet, at vi må stille ændringsforslag på det punkt. Vi mener ikke, det er rimeligt at putte det ind undervejs, efter at der er indgået en aftale.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg er tvunget til at rette en misforståelse: der er intet puttet ind undervejs. Den tekst, Socialdemokratiet har fået udleveret om løsningen af likviditetsproblemet, omfatter, at det ikke er muligt efterfølgende at lade indeksslån, der dækker tabsdelen, grave sig ned i ejendommens værdi. Her er ingen ændring. Det har været hele forudsætningen lige fra starten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod at afskedige gravide kvinder og kvinder og mænd på barselorlov m.v.

Af Helle Degn (S) m.fl.

(Fremsat 19/3 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der skal sikres tryghed i ansættelsen for